

VI Pasqua Cicle C segona

La gran ciutat

Gran part del capítol 21 del llibre de l'Apocalipsi descriu la nova Jerusalem celestial. Un àngel transporta el vident a una muntanya (21,10). La muntanya és el símbol d'una experiència religiosa profunda. L'esforç de pujar a la muntanya és indicatiu de l'esforç ascètic que cal fer per a l'elevació espiritual. El cim de la muntanya és el punt de màxima proximitat a Déu i també de màxima llunyania del món terrenal quotidià. En els evangelis, moltes coses importants succeeixen dalt d'una muntanya: temptacions de Jesús (Mt 4,8); benaurances (Mt 5,1); muntanya de les oliveres (Lc 22,39); Calvari (Mt 27,33); aparició un cop ressuscitat (Mt 28,16)...

Hi ha una insistència constant en el número 12. Dotze són les tribus d'Israel i dotze són els apòstols. És possible que històricament ni les tribus d'Israel ni els apòstols fossin exactament dotze. És evident la clara intencionalitat simbòlica. Dotze és el número que simbolitza una totalitat còsmica, perquè 12 és el resultat de multiplicar 3 (número celestial) per 4 (número terrenal). De multiplicar 12 per si mateix en resulta 144, que en català en diem "una grossa". Si 144 es multiplica per 1000, en resulta 144.000, que són els salvats segons Ap 7,4.

Les dotze tribus d'Israel, que a l'Antic Testament estaven representades per les pedres precioses que el gran sacerdot portava en el pectoral (Ex 28,17-21), ara estan representades per les dotze portes de la ciutat i són els dotze apòstols els qui ara estan simbolitzats per les dotze pedres precioses, indicant-se així que hi ha hagut un canvi en els fonaments. L'església, la nova Jerusalem, està fonamentada, no en la tradició continuada de l'Israel històric, sinó en la predicació i el testimoniatge dels apòstols. *"Tu ets Pere i sobre aquesta pedra edificaré la*

meva església” adquireix aquí el seu sentit més ple, ja que Pere representa la col·lectivitat dels dotze apòstols. Pere no té el monopoli del fonament, sinó la representació d’una fonamentació col·legiada.

La nova Jerusalem té les dimensions d’un cub descomunal. El cub és símbol d’estabilitat, solidesa, ordre, eternitat. Les seves desorbitades dimensions volen indicar que aquesta nova Jerusalem no està destinada a acollir els pocs escollits de l’Israel privilegiat, sinó que la seva capacitat és enorme a fi que hi tinguin cabuda tots els inscrits en el llibre de la vida de l’Anyell (21,27).

La nova Jerusalem està fonamentada sobre 12 pedres precioses. La pedra, en general, simbolitza estabilitat, eternitat, cohesió; a diferència de la sorra, que significa la disgregació. Però, en aquest cas, al simbolisme tradicional de la pedra cal afegir dues propietats de les pedres precioses: qualitat i altíssima resistència. La nova Jerusalem, com la casa edificada sobre la sorra, esmentada a Lc 6,46-49, no s’esfondrarà víctima dels embats dels seus enemics, perquè la seva fonamentació és d’una qualitat excepcional: la predicació dels apòstols està dotada d’una gran solidesa, perquè prové de la predicació i ensenyament de Jesús mateix.